

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale M. D. , J. K., T. N., B. O.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia płatnika składek na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 września 2012 r. sygn. akt VII U 1699 /12

postanawia:

1. sprostować w sentencji zaskarżonego postanowienia oznaczenie sądu właściwego jako „Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie” w miejsce „Sądu Okręgowego w Warszawie”,
2. oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w przedmiotowej sprawie uznał się niewłaściwym miejscowo do rozpoznania sprawy i przekazał ją zgodnie z właściwością Sądowi Okręgowemu w Warszawie. Powołując treść art. 461 § 2 k.p.c. Sąd I instancji stwierdził, że płatnik ma siedzibę w W., dlatego właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd Okręgowy w Warszawie; stąd na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. przekazał sprawę do rozpoznania temu sądowi.

Zażalenie na postanowienie złożyło Przedsiębiorstwo wnoskując o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zarzucając naruszenie art. 461 § 2 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i zastosowanie podnosząc, że w momencie przeprowadzania kontroli ZUS i sporządzania protokołu kontrolnego pracodawcą ubezpieczonego był Zakład (...) z siedzibą w S.; dopiero na etapie odwołań od decyzji pracodawca uległ zmianie i stał się nim (...) spółka z o. o. w W..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. okazało się nieuzasadnione.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej – właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania (siedzibę) strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (art. 461 § 2 k.p.c.). Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści art. 461 § 2¹ oraz § 2² określa właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 200 § 1 k.p.c. sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaże sprawę sądowi właściwemu. Jak wynika z akt sprawy, postępowanie sądowe zostało zainicjowane odwołaniem Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w W.. Jednocześnie z akt sprawy wynika, że na podstawie uchwały Zarządu Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. nr (...) z 15 grudnia 2011 r., z dniem 1 stycznia 2012 r. wprowadzono strukturę jednego pracodawcy w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. i pracodawcą dla wszystkich pracowników spółki zostało Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w W.. Pracownicy, dla których dotychczasowym pracodawcą była między innymi (...) Spółka z o.o. Zakład (...) w S. przeszli do nowego pracodawcy z dniem 1 stycznia 2012 r. w trybie art. 23¹ kodeksu pracy. Dlatego ocena Sądu Okręgowego jest prawidłowa.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie oddalił; na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. z urzędu sprostował w zaskarżonym postanowieniu niedokładność polegającą na wskazaniu sądu właściwego do rozpoznania sprawy.